b) Der tages forbehold for omkostningerne.

Således bestemt i Luxembourg den 21. maj 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretæren

H. Kutscher
Præsidenten

RETSMØDERAPPORT AF 20. MAJ 1977 [1]

I — Oversigt over de faktiske omstændigheder

1. Ved brev af 19. januar 1977, som indgik til Kommissionen den følgende dag, har den faste repræsentation for regeringen for Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved De europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3 (having regard to Article 93.3 of the Treaty of Rome) underrettet Kommissionen om, at det havde til hensigt at yde en midlertidig støtte til svineopdrættere på 5,5 pence pr. kilo slagtet vægt.

2. Kommissionen har ved brev af 25. januar 1977 meddelt de britiske myndigheder, at den fandt, at den foranstaltning, som den var blevet underrettet om, truede med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne jf. traktatens artikel 92, stk. 1, og at Kommissionen derfor vedrørende denne foranstaltning indledte den i artikel 93, stk. 2 fastsatte procedure. Det forenede Kongerige anmodede den 4. februar 1977 i medfør af artikel 93, stk. 2, tredje afsnit Rådet om at beslutte, at støtteforanstaltningen skulle betragtes som forenelig med fællesmarkedet i den i nævnte bestemmelse anførte forstand.

3. Da Rådet ikke imødekom Det forenede Kongeriges anmodning, bortfaldt udsættelsen af den procedure, som Kommissionen havde indledt, i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, sidste punktum. Da den pågældende støtte i mellemtiden var trådt i kraft, udstedte Kommissionen beslutning af 17. februar 1977 (77/172/EØF), offentliggjort i EFT L 54/39 og rettet til Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland. I beslutningen bestemtes, at denne medlemsstat »bringer straks den støtte, der ydes i form af tilskud til svineopdrættere, og som blev meddelt Kommissionen i brev af 19. januar 1977, til ophør«.

4. Da Det forenede Kongerige til trods for denne beslutning fortsatte med at yde den omhandlede støtte, har Kommissionen ved stævning af 8. marts 1977 (31/77), indgået til Domstolens justitskontor den 11. marts, i medfør af artikel 93, stk. 2, andet afsnit indbragt Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands undladelse af at efterkomme den vedtagne beslutning for Domstolen.

5. Det forenede Kongerige angiver i sit svarskrift, som blev indgivet den 25. april 1977, at den omtvistede støtte er bestemt

1 — Processprog: Engelsk.

til at neutralisere virkningerne af udligningsbeløbene. For så vidt angår det pågældende marked er de udligningsbeløb, som betales til importører af svinekød til Det forenede Kongerige, for høje, fordi de beregnes på kunstige grundlag, således at de faktisk er blevet til støtteforanstaltninger for importørerne. Den omtvistede støtte kan derfor ikke anses for at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, og forbudet i artikel 92, stk. 1 finder således ikke anvendelse. Det forenede Kongerige har ved stævning af samme dato selv anlagt sag i medfør af artikel 173 (53/77), idet det har nedlagt påstand om annullation af beslutningen af 17. februar på grund af inkompetence og/eller krænkelse af traktaten og/eller magtfordrejning.

6. Kommissionen har ved et dokument (»application«) af 11. maj 1977, indgået til Domstolens justitskontor den følgende dag, i medfør af traktatens artikel 186 og procesreglementets artikel 83 fremsat begæring om, at der ved kendelse foreskrives foreløbige forholdsregler, som pålægger Det forenede Kongerige at efterkomme beslutningen af 17. februar 1977 i afventning af Domstolens domme, som i de to sager skal afgøre de retlige stridsspørgsmål, som her skiller Kommissionen og Det forenede Kongerige (»to prescribe as a necessary interim measure, that the United Kingdom cease infringing the said decision of the Commission pending a final determination in both the said cases of the legal issues outstanding between the Commission and the U.K. in this matter«).

7. Det forenede Kongerige har afgivet skriftlige indlæg den 18. maj 1977. Det nedlægger påstand om frifindelse for begæringen om foreløbige forholdsregler og om, at Domstolen giver passende anvisninger for en hurtig afgørelse i hovedsagerne ((a) may dismiss the application for interim measures (b) may give such directions as to the Court shall seem proper for the expeditious disposal of these proceedings).

8. Ved kendelse af 12. maj 1977 har Domstolens præsident i medfør af procesreglementets artikel 85 besluttet at henvise afgørelsen vedrørende de foreløbige forholdsregler til Domstolen.

9. Parterne blev indkaldt til at afgive deres mundtlige indlæg i retsmødet den 20. maj 1977.

II — Oversigt over parternes søgsmålsgrunde og indsigelser

1. a. *Sagsøger* har anført, at den begærede forholdsregel er uopsættelig og nødvendig, fordi der er fare for en alvorlig og uoprettelig skade, og at hovedsagen ikke er åbenbart uden grundlag, men har sandsynligheden for sig (»fumus boni iuris«). Desuden har sagsøgte ikke nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning, og dets annullationssøgsmål er »prima facie« uden retligt grundlag.

b. Det er ubestridt, at den foranstaltning, som Det forenede Kongerige har truffet, udgør en støtte. Erfaringen har i øvrigt sigtbart vist, at foranstaltningen faktisk fordrejer konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

c. En foreløbig forholdsregel er uopsættelig. Under hensyn til, at den omtvistede støtte allerede blev ydet fra den 31. januar 1977, gav beslutningen af 17. februar ikke nogen frist for gennemførelsen. Da forventningen om, at sagsøgte ville efterkomme den, ikke blev opfyldt, har Kommissionen indbragt sagen for Domstolen i medfør af artikel 93, stk. 2. Da dette sagsanlæg ikke medførte, at sagsøgte efterkom beslutningen, men tværtimod anlagde annullationssøgsmål 53/77, må det antages, at Det forenede Kongerige har til hensigt at fortsætte med at yde den omtvistede støtte, indtil Domstolen har afgjort de to sager.

d. Undladelsen af at efterkomme beslutningen af 17. februar skader i stigende grad forskellige fællesskabsinteresser.

For det første er statsstøtte ifølge traktaten underkastet Kommissionens forudgående kontrol og kan kun gennemføres med dennes samtykke, således at en overtrædelse af det system, som indeholdes i traktatens artikler 92, 93 og 94, vil have direkte indvirkning på Fællesskabets autoritet. For at undgå en sådan situation, må Kommissionen være i stand til at indgive begæring om, og om nødvendigt opnå, en foreløbig forholdsregel fra Domstolen. Dernæst har støtten direkte og uomgørlige virkninger for andre medlemsstaters eksportmuligheder og giver fortsat de britiske producenter store og uigenkaldelige fordele. Derimod vil en foreløbig forholdsregel ikke skade situationen i hovedsagen, da støtten stadig kan ydes med tilbagevirkende kraft, hvis beslutningen af 17. februar eventuelt bliver annulleret.

2. *Sagsøgte* har anført følgende.

a) Der verserer to sager for Domstolen — sag 31/77 i hvilken Kommissionen har nedlagt påstand om, at det statueres, at Det forenede Kongerige ved ikke at have efterkommet beslutningen af 17. februar, har undladt at opfylde en forpligtelse, som påhviler det i medfør af traktaten, og sag 53/77 i hvilken den samme beslutning anfægtes af Det forenede Kongerige. I denne situation er Kommissionen ikke berettiget (not entitled) til at begære foreløbige forholdsregler.

b) Der består ikke nogen nødvendighed af at foreskrive foreløbige forholdsregler. Da Det forenede Kongerige erklærede det som sin hensigt at afslutte støtteforanstaltningen så hurtigt som muligt, gjorde det dette i forventning om en hurtig nedsættelse af de monetære udligningsbeløb inden for svinekødsektoren.

c) Der består heller ikke nogen uopsættelighed. Den omstændighed, at Det forenede Kongerige ikke har efterkommet beslutningen af 17. februar, kan i medfør af traktatens artikel 93, stk. 2 give anledning til en forelæggelse for Domstolen, men kan ikke i sig selv retfærdiggøre foreskrivelse af foreløbige forholdsregler.

d) Kommissionen har ikke dokumenteret sit anbringende om, at den pågældende støtteforanstaltning forårsager en uoprettelig skade for produktionen i eksporterende medlemsstater.

e) Følgelig kan de stridsspørgsmål, som består mellem Kommissionen og Det forenede Kongerige, ikke løses ved foreløbige forholdsregler men snarere ved en fremskyndelse af retsforhandlingerne i de to hovedsager.

A. M. Donner

refererende dommer

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT H. MAYRAS FREMSAT DEN 20. MAJ 1977 [1]

Høje Ret.

Den 20. januar 1977 modtog Kommissionen underretning om, at regeringen for Det forenede Kongerige den foregående dag havde besluttet at yde en midlertidig støtte til de nationale svineopdrættere fra den 31. januar i form af et tilskud på 5,5 pence pr. kilo slagtet vægt.

Kommissionen, der fandt at denne støtte var uforenelig med bestemmelserne i

1 — Oversat fra fransk.